

3.

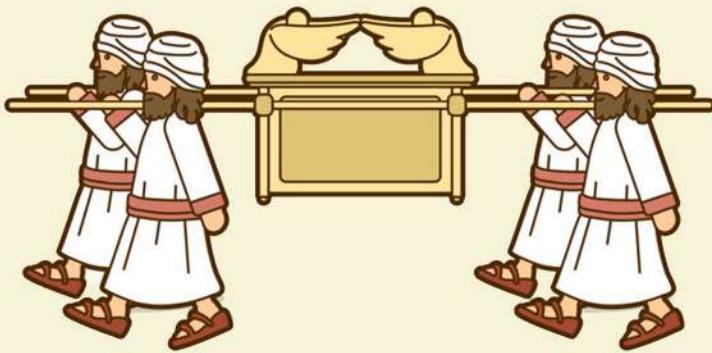
„Ja sam s vama, Isus veli, s nama ostat žarko želi...“

Dragi prijatelju!

Vjerljivo ti je poznata pjesma u naslovu i sigurno si je već više puta pjevala u svetoj misi. „Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac – Bog – koji je u krilu Očevu, on ga obznanji.“ – tako nam kaže Sveti pismo. Pa ako Boga ne možemo vidjeti, kako se onda možemo susresti s njim, na koji je način on s nama? Ova kateheza će ti pomoći otkriti gdje da ga „potražiš“!

Kovčeg saveza

Neka to bude trajna žrtva paljenica od koljena do koljena – na ulazu u Šator sastanka, pred Jahvom. Tu ću se ja s tobom sastajati da ti govorim. I s Izraelcima ću se tu sastajati, i moja će ih slava posvećivati. Ja ću posvetiti Šator sastanka i žrtvenik; posvetit ću Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici. Ja ću prebivati među Izraelcima i biti njihov Bog. Upoznat će oni tada da sam to ja, Jahve, Bog njihov koji ih je izbavio iz zemlje egipatske da prebivam među njima – ja, Jahve, Bog njihov. Izl 29,42-46

Dok Izraelci još nisu imali stalnoga boravišta jer su lutali pustinjom u potrazi za Obećanom zemljom, nisu mogli imati ni uzidani hram (kao što mi danas imamo crkve) gdje bi vršili bogoslužje. Imali su pomični sveti šator ili Šator sastanka u kojem se nalazio Kovčeg saveza. Šator i kovčeg bili su izgrađeni po Božjim uputama, a u Kovčegu saveza su se čuvale ploče sa zapovijedima koje je Mojsije primio od Boga kada je s njim sklopio savez na Sinaju. Osim toga, unutar kovčega čuvani su mäna i Aronov štap (podsetiti se što je to mäna i kada su je Izraelci blagovali). Kovčeg se, zajedno s cijelom šatorom saveza, mogao prema potrebi prenositi i postavljati tamo gdje bi se na putovanju zadržavali.

ODVOJI VRIJEME
I POGLEDAJ!

Biblijski prikaz zavjetnog kovčega

Kovčeg saveza je bio znak Božje prisutnosti u njegovu narodu i nalazio se u dijelu svetog šatora koji se naziva Svetinja nad svetinjama. Kasnije, kada je kralj Salomon izgradio Hram u Jeruzalemu, Kovčeg saveza je bio premešten u istoimeni dio Hrama. Nije nam poznato što se s njim dogodilo nakon što su Izraelce napali Babilonci i odveli ih u zarobljeništvo.

Kada se Isus rodio, sâm je Bog sišao na zemlju: „Riječ tijelom postade i nastani se među nama“ (lv 1,14). Za vrijeme putovanja pustinjom Kovčeg saveza je čuvao Božje riječi zapisane na pločama Saveza, a sada je Marija postala novi kovčeg saveza koja je Isusa – Riječ Božju – nosila pod svojim srcem devet mjeseci i darovala ga svima nama. Zato za Mariju u Lauretanskim litanijama kažemo da je ona „Škrinja zavjetna“.

Škrinjo zavjetna, moli za nas!

Lauretanske litanije

Isus je umro, uskrsnuo i uzašao na nebo, ali nas nije ostavio same. Svojim je učenicima rekao: „**Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta**“ (Mt 28,20). Bog je danas na brojne načine prisutan u svom narodu. Onaj tko čita Sveti pismo, moli se sâm ili u zajednici, pomaže svojim bližnjima – zna da je Isus po svom Duhu s njim! Ipak, na poseban je način prisutan u euharistiji.

Izvor - Ja sam s vama

Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima. Mt 18,20

Susresti Isusa u euharistiji

Isus je umro za sve nas, a večer prije svoje smrti blagovao je sa svojim učenicima i na Posljednjoj večeri izgovorio zahvalu Bogu. Dao je učenicima kruh i vino uz riječi: „**Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!... Ovo je krv moja...**“ (Mt 26,26.28)

U svakoj svetoj misi svećenik ponavlja upravo te riječi nad kruhom i vinom. Snagom Duha Svetoga kruh i vino postaju tijelo i krv Isusova. Zato iz strahopštovanja i zahvalnosti tijekom svete mise klečimo upravo za vrijeme pretvorbe, ponizno se diveći ovome čudu.

U svakoj svetoj misi susrećemo raspetoga i uskrstog Gospodina i sjedinjujemo se s njim u svetoj prijesti. Primiti s vjerom euharistijski kruh isto je što i primiti Isusa samoga. To su najsvetiji trenuci u našem životu.

Pod prilikama kruha i vina

Zašto je Isus upotrijebio baš kruh i vino? Riječ kruh upotrebljavamo u doslovnom i u prenesenom značenju, a kruh kao namirnicu također svakodnevno koristimo. Kada se dogodi neka velika prirodna nepogoda i šaljemo pomoć ljudima koji su u potrebi ili kada slavimo važne događaje u našem životu nezamislivo je da na popisu namirnica nema kruha.

Kruh označava ono najpotrebnije za naš život.

Uz kruh kao potrebu, vino je znak onoga što razveseljuje dušu.

To nam tvrdi i sâma Biblija (Ps 104,15).

Isus u svom djelovanju uvijek upotrebljava one primjere koje ljudi mogu razumjeti. Stoga nije čudno da je izabrao baš kruh i vino kao najvažnije simbole po kojima će nam približiti sebe samoga.

Za pripremu i jednoga i drugoga potrebna je **zajednica**: uzgojiti pšenicu, požeti je, samljeti u brašno, umjesiti, ispeći; zasaditi vinograd, braniti ga, uzbijati dok ne rodi, pobrati grožđe, iscijediti ga, pripremiti vino – sve to teško može jedan čovjek sam. Isto tako je i za vjeru potrebna zajednica koja tu vjeru živi i prenosi.

„ZAHVALNI BUDITE!“ (KOL 3,15)

U Starom savezu Izraelci su u znak zahvalnosti Stvoritelju prinosili kruh i vino kao žrtvu zemaljskih prvina. Nakon izlaska iz egipatskog ropstva beskvasni kruh koji su blagovali svake godine na blagdan Pashe podsjećao ih je na žurbu izlaska i oslobođenja iz Egipta (nije bilo vremena da tijesto „uskisne“ već se moralo odmah pripremati). Mäna koju je Bog slao narodu dok je boravio u pustinji podsjećala ih je da žive od kruha Božje riječi. Mi kršćani znamo da je Isus kruh života, nova mäna s neba.

Sv. Augustin kaže kako je kruh sastavljen od mnoštva zrnaca. Sva ta „pšenična zrna“ u Kristovoj zajednici okupljaju se u kruhu u jedinstvu ljubavi. Vino je sastavljeno od zdrobljenih bobica grožđa. Kad se sve bobice ujedine na jednom mjestu, čine vino. Tako je Kristova zajednica sakupljena od mnoštva „bobica“, vjernika.

ODVOJI VRJEME
I POSLUŠAJ!
Prinosimo
kruh

Pričest bolesnika i popudbina

Dio zajednice vjernika čine i oni koji se zbog bolesti i slabosti ne mogu okupljati na euharistiju. Sigurno se i tebi dogodilo da si bio bolestan i da nisi mogao na nedjeljnu svetu misu. Mnogi ljudi dugo vremena pate, a neki su i trajno nemoćni. Oni po svojoj muci dolaze u susret s Isusom. To ipak nije razlog da se ne susretnu s Isusom u euharistiji. I danas, kao i nekada, svećenici odlaze u pohode bolesnicima kojima podjeljuju sakrament bolesničkog pomazanja (u kojem se mole za njihovo tjelesno i duhovno ozdravljenje) i sakrament svete pričesti. U smrtnoj opasnosti bolesniku se donosi *popudbina*. Bolesnik se pričešće Kristovim tijelom koje mu je hrana i snaga na putu prelaska kroz smrt u novi, vječni život.

Uistinu među svim pobožnostima klanjanje Isusu u euharistiji je poslije sakramenata najvažnije, Bogu najdraže, nama najkorisnije. Pobožna dušo, dakle, i ti počni se klanjati Isusu u Presvetom Sakramenu. Ne boj se smanjiti razgovore s ljudima da bi se zadržala svaki dan u nekoj crkvi u prisutnosti Isusa Krista u Presvetom Oltarskom Sakramenu.

Sveti Alfonz Marija de Liguori

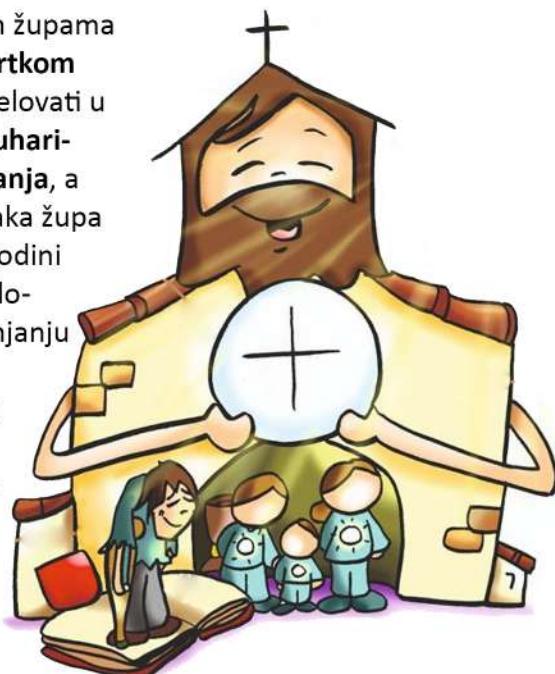
Svetohranište ili tabernakul je mjesto u kojemu se čuvaju posvećene hostije. U počecima je svetohranište bio običan kovčežić u kojemu se na posebnom mjestu pohranjivao euharistijski kruh koji je ostao od prethodne euharistije, a čuvalo se za bolesnike. S vremenom se premješta na vidljivije mjesto u crkvi koje postaje mjesto za molitvu. Tako je nastala pobožnost štovanja euharistije izvan mise, klanjanje. Uz svetohranište se redovito postavlja vječno svjetlo. Ono upućuje na Kristovu trajnu prisutnost u posvećenim hostijama.

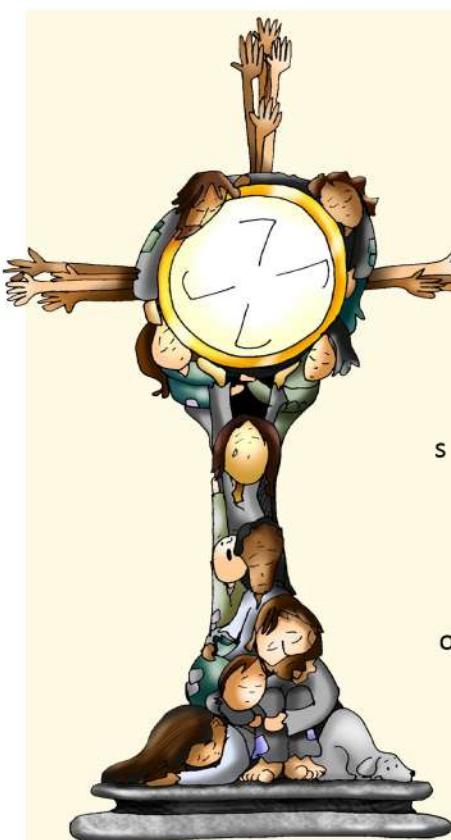
Klanjanje

Jedna od najpoznatijih pobožnosti u Katoličkoj Crkvi je klanjanje pred Isusom u Presvetom Oltarskom Sakramenu izvan svete mise. Pred Bogom je teško ostati ravnodušan, a ono najbolje što možemo učiniti je pokloniti se. Sveci su to znali i, osim odlaska na svetu misu, svesrdno su preporučivali drugima da barem neko vrijeme provedu u klanjanju pred Gospodinom prisutnim u euharistiji. Sv. Alfonz je poticao vjernike da provedu barem 15 minuta ili pola sata u klanjanju čime mogu zadobiti brojne milosti.

U gotovo svim župama najčešće **četvrtkom** možemo sudjelovati u **pobožnosti euharistijskog klanjanja**, a osim toga, svaka župa jedan dan u godini provede u cjelodnevnom klanjanju i na taj način posebno časti Isusa. Taj dan nazivamo **dan župnog klanjanja (klečanje)**.

Posebno je svečana svetkovina Presvetog Tijela i Krvi Kristove – **Tijelova** kada se podsjećamo kako je Bog uzeo ljudsko tijelo da bi postao čovjekom te po euharistiji ostao s nama trajno prisutan. Bog je u Isusu svima nama dohvativljiv i blizak. U svečanoj tijelovskoj procesiji obilazimo zato ulicama naših gradova i sela noseći posvećenu hostiju, pjevajući i moleći.

**ODVOJI VRIJEME
I POGLEDAJ!**

**Tijelovo ||
Zašto slavimo
svetkovinu
Presvetog Tijela
i Krvi Kristove?**

Tajna vjere

Vjerojatno se pitaš kako je moguće susresti se s Bogom kojega ne možeš vidjeti? „**Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac – Bog – koji je u krilu Očevu, on ga obznan**“ (lv 1,18). U našem vjerničkom životu riječ *sakrament* znači *sveti znak*. Bog nam preko znakova pokazuje ono što je skriveno našim očima. Zato kažemo da je to *misterij*, što znači *tajna* ili *otajstvo* („tajna vjere“). Misterij ne možemo do kraja shvatiti, ali mu se možemo približiti, naslutiti o čemu se radi. Nemoj se zbog toga zabrinjavati. Kako bi običan čovjek i mogao potpuno razumjeti svemogućega Boga?

Kada Isusa „tražimo“ u Presvetom Oltarskom Sakramentu, tjelesnim očima vidimo ono što je pred nama – hostiju, a „očima vjere“ naslućujemo ono što je nevidljivo – samoga Boga i ono što Bog u nama čini.

Jesi li primijetio da obično kada se susrećemo s tajnom počnemo šaptati, tiho govoriti, osjećamo da se radi o nečemu jako važnom? Možda je to jedan od razloga zašto se baš u šutnji, molitvi i klanjanju najbolje može gledati Boga očima naše vjere. Šutnju je ponekad teško podnositи, ali nije svaka šutnja loša i jednom kada uspiješ pobijediti sebe u toj teškoći, doživjet ćeš posebnu Božju milost i prisutnost.

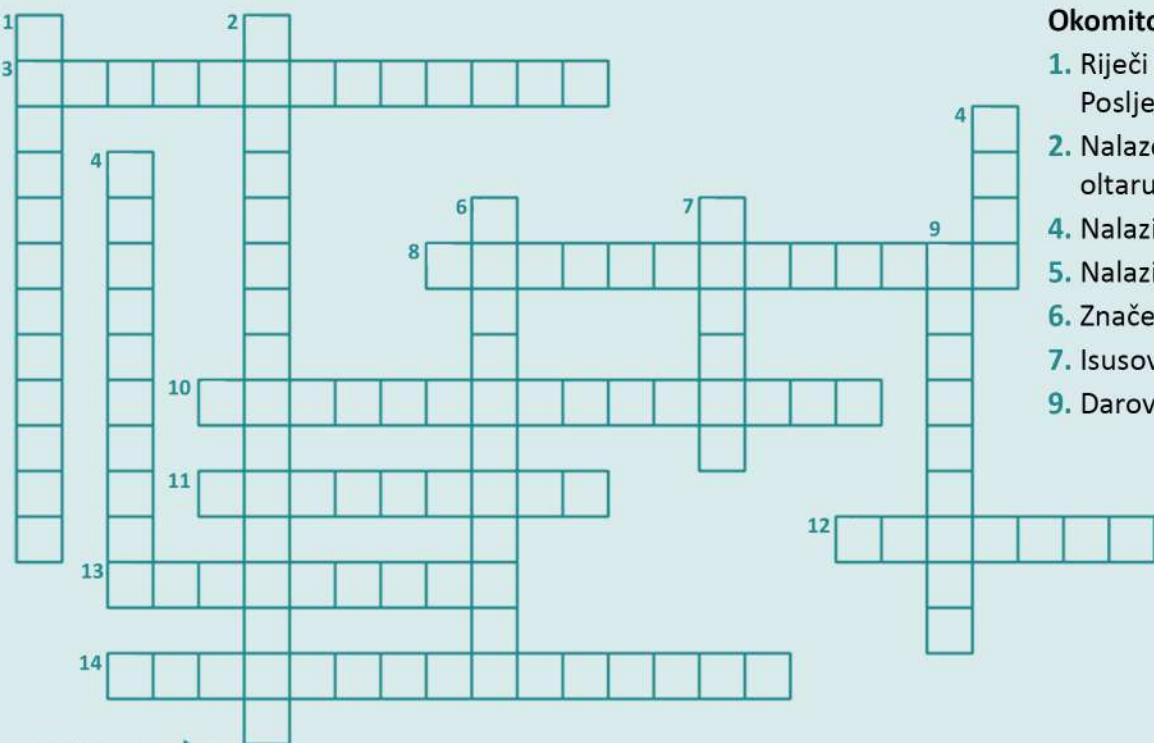
Načini Kovčeg saveza prema prijedlogu u videu: **Kovčeg Saveza 2021./22.**

- ▶ Posjeti Isusa u crkvi – klekni i pomoli se pred svetohraništem!
- ▶ Sudjeluj na euharistijskom klanjanju četvrtkom!
- ▶ Pozorno sudjeluj na svetoj misi!

1. Riješi križaljku!

Vodoravno: ►

3. Znak za svetohranište u crkvi. 8. Pomični šator u kojem se nalazio Kovčeg saveza. 10. Dekalog ili...
 11. Osobe za koje su se u početcima Crkve čuvale posvećene hostije. 12. Naziv za sakrament euharistije.
 13. Dio svete mise. 14. Isusove riječi s Posljednje večere koje je izgovorio nad kruhom.

Okomito: ▼

1. Riječi koje je Isus izgovorio na Posljednjoj večeri nad vinom.
 2. Nalaze se u svetohraništu i na oltaru nakon pretvorbe.
 4. Nalazila se u Kovčegu saveza.
 5. Nalazio se u Kovčegu saveza.
 6. Značenje riječi „euharistija“.
 7. Isusova majka.
 9. Darovi za vrijeme pretvorbe.

2. Odgovore iz prvog zadatka razvrstaj u odgovarajući stupac!

Kovčeg saveza	Sveta misa	Svetohranište ili tabernakul

4. Navedene riječi upiši na ispravno mjesto! (Pripazi! Pojmovi su zapisani u nominativu jednine, a ti ih trebaš ispravno upisati na pripadajuće mjesto.)

euharistija | sastavljen | zahvalnost
 život | mana | zrno | pšenično

zajednica | ljubav | žrtva | vjernik
 Klanjanje Isusu u _____ je poslije sakramenata najvažnije, Bogu najdraže, a nama najkorisnije. U Starom savezu kao

_____ zemaljskih prvina

Izraelci su prinosili kruh i vino u znak _____ Stvoritelju. Mi kršćani znamo da je Isus kruh

_____, nova _____ s

neba. Kruh je sastavljen od mnoštva zrnaca. Sva ta

“_____ zrna” u Kristovoj _____ okupljaju su u kruhu u jedinstvu _____. Vino je _____ od zdrobljenih bobica grožđa. Tako je Kristova zajednica sakupljena od mnoštva „bobica“ odnosno _____.

3. Odgonetni koje riječi nedostaju!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
A	A	NJ	V	E	R	L	P	E	D	J	B	A	U	U	D	E

Koristeći se šifrom 10,11,5,7,1,8,6,9,16,2,3,17,14,15,12,13,4 upiši redom slova ispod tih brojeva u donju rečenicu. Ako si ispravno riješio zadatak dobit ćeš rečenicu sv. Terezije iz Lisieuxa o jednom od plodova euharistije.

„Bog od nas ne traži velika _____,
 nego _____ i zahvalnost.

Ne trebaju mu naša djela, nego samo naša _____.“